

Fővárosi Törvényszék
25.G. 41.076/2020/5-I.

A Fővárosi Törvényszék

Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda-dr. Ölveczky István ügyvéd (1154 Budapest, Őrjári tér 5.)
által képviselt

felperesnek

Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda-dr. Szabó Tamás ügyvéd (6721 Szeged, Teleki utca 5.) által
képviselet

Raiffeisen Bank Zrt. (1054 Budapest, Akadémia u. 6.) alperes ellen

deviza szerződés érvénytelensége iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság megállapítja, hogy felperes, mint adós és alperes, mint hitelező között 2008. április 30. napján létrejött RTHZ-A00QAZ-01 számú lakásvásárlási kölcsön szerződés érvénytelen.

A bíróság az RTHZ-A00QAZ-01 számú lakásvásárlási kölcsön szerződést a megkötésének napjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánítja annak megállapításával, hogy a havi törlesztőrészlet összege 43.584 (negyvenháromezer-ötszáznyolcvannégyszáz) Ft.

A bíróság kötelezi alperest, hogy jelen ítélet jogerőre emelkedésének napjától számított 15 napon belül fizessen meg felperesnek 50.000 (ötvenezer) Ft-ot.

A bíróság kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft perköltséget.

A bíróság kötelezi alperest, hogy az állam javára az adóhatóság külön felhívására fizessen meg 15.000 (tizenötezer) Ft eljárási illetéket.

A bíróság kötelezi alperest, hogy a 7.000 (hétezer) Ft tanú útiköltséget a Fővárosi Törvényszék költségvetési elszámolási számlájára a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívásában megjelölt módon fizesse be.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblához címezve a Fővárosi Törvényszéken lehet benyújtani.

25.G.41.076/2020/5-I.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére vonatkozik, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, vagy csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el. A fentiekre irányuló fellebbezésében a fellebbező fél kérheti tárgyalás tartását.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az – elbírálás esetén – reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

Ha a fellebbezésben vitatott érték az 500.000 Ft-ot meghaladja, a jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Kúria bírálja el.

I n d o k o l á s :

Felperes, mint adós és alperes, mint hitelező között 2008. április 30. napján RTHZ-A00QAZ-01 szerződésszámú svájci frankban nyilvántartott fogyasztói kölcsönszerződésnek minősülő lakásvásárlási kölcsön szerződés (továbbiakban: perbeli kölcsönszerződés) jött létre.

A perbeli kölcsönszerződés II. pontja rögzítette a kölcsön kondícióit. A II.a. pontban rögzítettek szerint a kölcsön összege 54.815,97 CHF; deviza átváltási árfolyama: 153,24 Ft/CHF, mely alapján a kölcsön összege 8.400.000 Ft. A kölcsön futamideje 420 hónap, a folyósítás időpontja 2008.április 30. napja; havi törlesztőrészletek száma. 420, a törlesztés kezdő időpontja 2008. május 30-a; a kölcsön lejáratja 2043. április 30-a.

A hitelbírálati díj összege 1.096,32 CHF, a deviza átváltás árfolyam: 157,74 Ft/CHF, amelynek alapján a hitelbírálati díj összege 172.934 Ft.

A II.b. pont alapján a havi törlesztőrészlet összege 276,30 CHF, a deviza átváltás árfolyama 157,74 FT/CHF, mely alapján a havi törlesztőrészlet összege 43.584 Ft.

A perbeli kölcsönszerződés VIII.6. pontja szabályozta a kockázatfeltáró nyilatkozatot, mely szerint „Adós kijelenti, hogy a Kölcsönszerződéssel kapcsolatos tájékoztatást a szükséges és elégséges mértékben a Banktól megkapta, tisztában van az ügylet esetleges kockázataival, így különösen azzal, hogy az adott deviza magyar forinttal szembeni árfolyam alakulása a Kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit egyaránt növelheti és csökkentheti. Az adós az esetleges árfolyamvesztéséget is figyelembe véve képes a fizetési kötelezettségeinek maradéktalan és pontos teljesítésére. Adós elfogadja, hogy a fentiek tekintetében Bankkal szemben sem most, sem a jövőben semmiféle igény támasztására nem jogosult.”

Felperes keresetében a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását és a szerződéskötésre visszamenőleges hatályú érvényessé nyilvánítását kérte a bíróságtól havi 43.584 Ft törlesztőrészlet alkalmazásával és alperes 50.000 Ft-ban történő marasztalásával a 25.G.41.076/2020/5-I.

határozat jogerőre emelkedésének napjától az alábbi szerződéses kikötések érvénytelenségének megállapításával, mely szerint:

tisztességtelen árfolyamkockázat körében a perbeli kölcsönszerződés 5. oldal V. fejezet 4. pont első mondatából azon mondatrész, mely szerint „a havi törlesztő részlet esedékességét kettő banki munkanappal megelőzően az esedékesség napjára a Bank által meghatározott”, a perbeli kölcsönszerződés 5. oldal V. fejezet 5. pont második és harmadik mondat teljes egészében, mely szerint „Ezen árfolyam a megelőző kamatperiódusban utoljára esedékes havi törlesztő részlet esedékességét kettő banki munkanappal megelőzően az esedékesség napjára Bank által meghatározott forint/svájci frank deviza eladási árfolyam. Adós tudomásul veszi, hogy a Kölcsön utolsó kamatperiódusára érvényes forint/svájci frank deviza eladási árfolyamot a Bank jogosult az előzőekben megállapított árfolyamtól eltérően meghatározni.” Tisztességtelen az árfolyamkockázat körében a perbeli kölcsönszerződés 9. oldal VIII. 6. pont kockázatfeltáró nyilatkozata teljes egészében.

Tisztességtelen a hitelbírálati díj a perbeli kölcsönszerződés 2. oldal II. a pont 10. és 13. sorában megjelöltek szerint, melynek alapján „Hitelbírálati díj összege: 1.096,32 CHF”, „Hitelbírálati díj összege: 172,934 Ft.”

Felperes az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési kikötés érvénytelenségének megállapítása iránti keresete indoklásául előadta, hogy felperest sem a szerződéskötést megelőzően, sem a szerződéskötéskor nem tájékoztatták arról, hogy a deviza árfolyam emelkedése miatt a törlesztőrészlete meghaladhatja a rezsivel csökkentett jövedelmét, a tőketartozás olyan mértékű lehet, hogy meghaladhatja a fedezetet. Felperes tudata egyáltalán nem fogta át, hogy az ő korlátozott jövedelmére, fedezetére korlátlan kockázatot kell vállalnia úgy, hogy ezen feltételeket professzionális pénzügyi szervezet vizsgálta meg és hagyta jóvá. Felperes előadta, hogy felperes bízhatott a kockázat korlátozottságában, mert arról senki nem tájékoztatta őt, hogy az árfolyamkockázat miatti tőkeemelkedés során a fedezeti ingatlan elvesztésén felül is további követelést érvényesíthet az alperes.

Felperes abban is bízhatott, hogy a törlesztőrészlete nem emelkedik a forint kölcsönök törlesztőrészlete fölé.

Felperes hivatkozott továbbá arra, hogy a perbeli kölcsönszerződésben nincs az EUB ítéleteknek megfelelően kockázatfeltárás.

Felperes a hitelbírálati díj tisztességtelensége tekintetében előterjesztett kereseti kérelme indoklásául előadta, hogy a szolgáltatás nélküli díjkövetelés tisztességtelen kikötés. Alperes a kölcsön nyújtása során olyan díjat követel, amellyel szemben külön szolgáltatás nem áll. Az alperes kölcsönt nyújtott, amely magában foglalja a kölcsön kezelését, nyilvántartását, az esedékes és elmaradt törlesztőrészlet beszedését, behajtását. A kölcsön nyújtásának ellenszolgáltatása a kamat. Ezen felül további díj ugyanazon szolgáltatásért nem kérhető, az tisztességtelen feltétel.

Felperes a jogkövetkezményként előterjesztett kereseti kérelme indoklásául az elszámolás körében rögzítette, hogy az alperes által folyósított összege 8.500.000 Ft volt, a felperes összesen 6.000.000 Ft összeget fizetett meg alperes részére. A havi törlesztőrészlet 43.584 Ft, a 2008. május 30-a és 2015. augusztus 30-a között 88 havi törlesztőrészlet alapján az alperes lejárt követelés 3.835.392 Ft. Felperes a 3.835.392 Ft összegre 6.000.000 Ft-ot fizetett be, felperes túlfizetése 2.164.608 Ft. Felperes előadta, hogy jogfenntartással élve kereseti lehetőségét nem kívánja kimeríteni, ezért csak 50.000 Ft összeget jelölt meg követelésként.

Alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben történő marasztalását kérte a bíróságtól.

Alperes érdemi védekezésében az árfolyam kockázatviselésére vonatkozó szerződési kikötés érvénytelenségének megállapítása tekintetében előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában 25.G.41.076/2020/5-I.

előadta, hogy a felperes által igényelt hitelkonstrukció egyik vele járó kockázata az árfolyamváltozásból származó kockázat. Szemben a forint alapú hitelekkel a deviza alapú hitelek lényege, hogy bár a fizetendő hiteldíj (kamat és kezelési költség) kevesebb, viszont mivel a tartozás devizában, a perbeli kölcsönszerződés esetén svájci frankban van nyilvántartva, így a svájci frank forinthez viszonyított árfolyamának változása kockázati elemként van jelen. Erről a kockázati elemről felperes a perbeli szerződés megkötése előtt tájékoztatásra került.

Alperes hivatkozott arra, hogy felperes a szerződés aláírásával elismerte a perbeli szerződés VIII.6. pontjára tekintettel, hogy megkapta a szükséges tájékoztatást a szerződés kockázatairól, elismerte felperes, hogy megkapta a megfelelő tájékoztatást, elismerte, hogy tisztában van az árfolyamváltozás törlesztőrészletre gyakorolt hatásával, továbbá tekintettel arra, hogy felperes kijelentette, hogy fizetési kötelezettségeinek maradéktalan teljesítésére képes, még az árfolyamvesztesség figyelembevételével is. Tehát felperesnek tisztában kellett lennie, hogy az árfolyamkockázat őt terheli.

Alperes a hitelbírálati díjra vonatkozó rendelkezés tisztességtelenségének megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelem tekintetében előadta, hogy alperes a hitelbírálati díjért cserébe tényleges szolgáltatást nyújtott, hiszen elvégezte a perbeli kölcsönszerződés megkötését megelőzően a hitelbírálati ellenőrzést. Tekintettel tehát arra, hogy alperes a hitelbírálathoz elvégzésével összefüggésben tényleges szolgáltatást nyújtott felperes részére, valamint a peres felek a hitelbírálati díj kikötésében és annak mértékében kölcsönösen, egyedileg megállapodtak, így a hitelbírálati díj szerződésben történő kikötése nem minősül tisztességtelenségnek. Erre tekintettel felperesnek a hitelbírálati díj tisztességtelenségére vonatkozó kérelme megalapozatlan.

Alperes vitatta továbbá az elszámolás összegszerűségét.

A kereset az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési kikötés tisztességtelenségére történő hivatkozás tekintetében megalapozott, megalapozott továbbá az érvényesített jogkövetkezmény tekintetében.

Felperes, mint adós és alperes, mint hitelező között az 1959 évi IV. törvény (régi Ptk.) 523. § (1) bekezdésében körülírt kölcsönszerződés jött létre.

A perben a felek között nem volt vitás, hogy felperes a perbeli kölcsönszerződés megkötésének időpontjában hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (régi Hpt.) 2. szám melléklet III.4. pontja és a régi Ptk. 685. § d) pontja alapján is fogyasztónak, a perbeli kölcsönszerződés pedig a régi Hpt. 2. számú melléklet III.5. pontja alapján fogyasztási kölcsönnek, a régi Ptk. 685. § d) pontja alapján fogyasztói szerződésnek minősül.

A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 1. pontja szerint a deviza alapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések (továbbiakban: deviza alapú kölcsönszerződések) devizaszerződések. Deviza alapú az olyan kölcsönszerződés, amelynek alapján a kölcsön nyilvántartása devizában, folyósítása vagy törlesztése viszont forintban történik. A perbeli kölcsönszerződés alapján a kölcsön folyósítása és visszafizetése forintban, az adós

tartozásának nyilvántartása az egyedi szerződés szerint svájci frankban történt. Erre figyelemmel a perbeli kölcsönszerződés devizaszerződés.

Felperes keresetében a hitelbírálati díj, mint szolgáltatás nélküli díjkövetelés tisztességtelenségére hivatkozott.

25.G.41.076/2020/5-I.

A bíróság rögzíti, hogy a hitelbírálat azt a folyamatot jelenti, aminek során a pénzügyi intézetek felméri az ügyfelek hitelképességét és meghatározzák a maximálisan nyújtható hitel összegét.

Alperes a per során csatolta a hitelbírálat során az alperes részéről elkészített iratokat, annak bizonyítására, hogy alperes a hitelbírálatot elvégezte, vagyis a hitelbírálati díj felszámítása nem ellenszolgáltatás nélküli díjkövetelés.

A bíróság a per során tanúként meghallgatta alperes alkalmazottját, M. B. A-t, aki a hitelbírálat elvégzésének folyamata tekintetében nyilatkozott.

A bíróság álláspontja szerint alperes részéről bizonyításra került a per során az, hogy alperes a perbeli kölcsönszerződés tekintetében a hitelbírálatot elvégezte és bizonyításra került, hogy a hitelbírálati díj felszámítása nem ellenszolgáltatás nélküli díjkövetelés.

A bíróság a perbeli kölcsönszerződés alapján megállapította, hogy a perbeli kölcsönszerződés II.a. pontja egyértelműen rögzítette a hitelbírálati díj összegét 172.934 Ft-ban.

A bíróság a hitelbírálati díj tekintetében hivatkozik az Európai Unió Bírósága által C-621/17. szám alatt meghozott ítéletére, amely szerint nem szükséges, hogy a fogyasztót terhelő díjak ellenében nyújtott konkrét szolgáltatások egyértelmű azonosítását a szerződési feltételek tartalmazzák.

A fentiekre tekintettel a hitelbírálati díj, mint szerződési feltétel a régi Ptk. 209. § (1) bekezdésére figyelemmel nem tekinthető tisztességtelennek.

Felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy a perbeli kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen.

A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 1. pontjában a Kúria rámutatott, hogy a deviza alapú kölcsönszerződések esetén az adósnak kell viselnie az árfolyamkockázat hatásait.

A Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontjában kifejtette, hogy a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható. Ha azonban a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen.

A régi Hpt. 203. § (6) bekezdése szerint az olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja.

25.G.41.076/2020/5-I.

A régi Hpt. 203. § (7) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre.

A Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozat 3. pontjában úgy foglalt állást, hogy a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletre.

Az EUB C-26/13., C-186/16. és C-51/17. számú ítéletei szerint az árfolyamkockázatról való tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet jelentősen is megemelkedhet, valamint, ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet.

A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nemcsak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy ez nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent és nemcsak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.

A régi Hpt. 203. § (6) bekezdésében és 203. § (7) bekezdés a) pontjában foglaltaknak megfelelő tájékoztatás előírásának rendeltetése a fogyasztók védelme. A törvény annak érdekében ír elő különös tájékoztatási kötelezettséget a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmények számára, hogy a fogyasztónak ne az egyedi és általános szerződési feltételekből kelljen kikövetkeztetnie és felismernie az árfolyamváltozás kockázatának fennállását és e kockázatnak a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeire gyakorolt hatását, hanem a vele szerződő pénzügyi intézmény kifejezett tájékoztatása folytán azzal mindenképpen tisztában legyen és e kockázat ismeretében tudjon dönteni a szerződés alapján őt terhelő kötelezettségek vállalásáról.

Alperes a per során a felperes által aláírt, külön íven megszővegezett kockázatfeltáró nyilatkozatot nem tudott csatolni.

A bíróság a per során meghallgatta felperest, tanúként meghallgatta T. D., B. N., L. Zs., B. K. volt alperesi alkalmazottakat.

Felperes előadta, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozóan semmilyen írásbeli tájékoztatást nem kapott. A perbeli kölcsönszerződés VIII. 6. pontja tekintetében felperes előadta, hogy külön figyelemfelhívás nem történt ezen szerződéses pontra, nem is állt elegendő idő felperes rendelkezésére a szerződés áttekintésére.

Felperes előadta továbbá, hogy forint alapú hitel iránt érdeklődött elsődlegesen, de forint alapú hitelre nem vált jogosulttá a jövedelme összegére tekintettel.

A per során meghallgatott tanúk a perbeli kölcsönszerződés vonatkozásában felperes részére nyújtott árfolyamkockázatról adott tájékoztatás tekintetében nyilatkozatot nem tudtak tenni.

A bíróságnak a perbeli kölcsönszerződés VIII.6. pontjában adott árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást kellett megvizsgálni a tekintetben, hogy alperes a fentiekben ismertetett követelményeknek megfelelő tisztességes tájékoztatást adott-e felperes részére a kockázatokról.

25.G.41.076/2020/5-I.

A bíróság a perbeli kölcsönszerződés VIII.6. pontjában rögzített devizahitel kockázatára irányuló tájékoztatás alapján megállapította, hogy a kölcsönszerződés ezen pontja alapján alperes nem hívta fel a felperes figyelmét a devizahittel járó kockázatokra, arra, hogy akár a forint jelentős árfolyamgyengülése is előfordulhat, ami a felperes által fizetendő törlesztőrészeket jelentősen megemelheti, felperest gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja. A bíróság álláspontja szerint az alperes által nyújtott tájékoztatás nem felel meg a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában foglaltaknak, illetve az EUB joggyakorlata által kimunkált fentiekben rögzített követelményeknek, ezért az tisztességtelen.

A fentiek alapján a perbeli kölcsönszerződés semmis.

Semmiség általános jogkövetkezménye az, hogy ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, a felek által célzott joghatások nem érhetők el (1/2010. (VI.28.) PK vélemény 1. pont).

A fentikre tekintettel a perbeli kölcsönszerződésnek az árfolyamváltozás kockázatát korlátlanul felperesre hárító kikötései, így a felperes keresetében a tisztességtelen árfolyamkockázat körében megjelölt, fentiekben rögzített kikötések a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése és a 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontja alapján tisztességtelenek, ezért a régi Ptk. 209/A § (2) bekezdése alapján semmis a perbeli kölcsönszerződés.

Felperes a szerződési feltétel érvénytelenségének jogkövetkezményként a perbeli kölcsönszerződés szerződéskötésre visszamenő hatályú érvényessé nyilvánítását kérte a bíróságtól, havi 43.584 Ft törlesztőrészlet alkalmazásával alperes 50.000 Ft-ban történő marasztalása mellett, a határozat jogerőre emelkedésének napjától

A bíróság az alperes által adott árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége alapján figyelemmel, a fentiekben kifejtetett indokokra megállapította, hogy felperes nem köteles az árfolyamkockázat viselésére.

Az érvénytelenség általános jogkövetkezménye az, hogy érvénytelen feltételre nem lehet jogot alapítani, ezért a bíróság vizsgálta, hogy felperest milyen összegű fizetési kötelezettség terheli.

Felperes a kereseti kérelmében ismertetett számszaki levezetése szerint csak 50.000 Ft összeget jelölt meg követelésként.

A bíróság megalapozottnak találta felperesi számszaki levezetésre tekintettel a felperes által megjelölt 50.000 Ft visszafizetésére irányuló követelést.

A bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Tekintettel arra, hogy a bíróság a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségét megállapította és felperes kereseti követelésének megfelelő jogkövetkezményt alkalmazta, felperes teljes mértékben pernyertesnek minősül.

A perköltség összege a felperes által megjelölt 50.000 Ft pertárgyértékre tekintettel a felperesi képviselőt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján megillető 12.700 Ft (10.000 Ft+ Áfa) munkadíj és a Fővárosi Ítéltábla 20.Gpkf. 44.485/2018/2. számú végzésében megállapított felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült 10.000 Ft + Áfa másodfokú perköltsége összegéből áll.

25.G.41.076/2020/5-I.

A bíróság felperes teljes költségmentessége folytán le nem rótt 15.000 Ft eljárási illeték valamint B. N. tanú részére megállapított és az ellátmányból előlegezett 7.000 Ft tanú útiköltség viseléséről alperes pervesztességére figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2020. október 16.

dr. Varga Erika sk.
bíró